О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32663

гр. София, 19.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 73 състав,** в закрито заседание на 19.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **10267** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП.)

Образувано е по жалба от И. И. Г. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GPAM-2959108/ 06. 08. 2026 г., издадена от мл. автоконтрольор към ОПП при СДВР, с която на оспорващото лице е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. П от ЗДвП – спиране от движение на ППС на собственик, с която се извършва превод на товари и е с маса или натоварване на ос, надвишаващи нормите, посочени в свидетелството за регистрация на ППС. Със същия акт е отнето и свидетелството за СРМПС №[ЕИК].

С жалбата е направено и особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

С протокол за избор на съдия-докладчик от 19. 08. 2026 г., искането за спиране на предварителното изпълнение е разпределено на дежурен за деня съдия в АССГ.

За да се произнесе по искането, съдът съобрази следното от фактическа страна:

Със Заповед № GPAM-2959108 спрямо жалбоподателя И. И. Г. е приложена ПАМ „временно спиране от движение на ППС за срок от 1 месец“. Органът е приел, че на 06. 08. 2026 г. в [населено място], по [улица]оспорващото лице управлява личния си специален автомобил, мрака „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от АВ „Т.“ към [населено място], като при извършената проверка до Институт по генетика е установено, че при превозване на товари масата на натовареното превозно средство плюс собствената маса надвишават допустимата максимална маса, отразена в свидетелството му за регистрация.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че искането за спиране на оспорвания административен акт е допустимо, тъй като е направено е от адресат на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно, по следните съображения:

В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата (чл. 166, ал. 1 от АПК), приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед.

В съответствие с чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.
В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда нови обстоятелства по чл. 166, ал. 2 от АПК - такива, каквито са се осъществили след издаването на акта, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно.
В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение, само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. Принципното положение е, че предварителното изпълнение на невлязъл в сила индивидуален административен акт въздейства пряко и непосредствено върху правата и законните интереси на адресата на акта, тъй като му придава изпълнителна сила преди да добие стабилитет. По тази причина това негово предварително изпълнение винаги предпоставя потенциалната възможност да бъдат причинени вреди на адресата на акта, но въпреки това в определени случаи, по предписание на закона, обжалването няма суспензивен ефект.
Мотивите за законодателното разрешение, което изключва установения общ принцип на суспензивния ефект на жалбата, както съдът вече посочи, нямат отношение към възможността съдът да спре предварителното изпълнение в случай, че то може да причини на адресата на акта значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК. Последната може да бъде както имуществена – загуба или пропусната полза, така и неимуществена. Тя трябва да е значителна или да има такова отражение за адресата на акта, че той трудно да може да я поправи. Настъпването й следва да е достатъчно вероятно. Вероятността от настъпването на вредата и възможният неин размер подлежат на доказване. При това, в хипотезата на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от АПК изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В този смисъл е трайната практика на Върховния административен съд (Определение № 7302/16. 05. 2019 г. на ВАС по адм. д. № 4382/2019 г., 5-членен с-в; Определение № 7955/28. 05. 2019 г. на ВАС по адм. д. № 5315/2019 г.; Определение № 11647/01. 08. 2019 г. на ВАС по адм. д. № 8836/2019 г.; Определение № 3233/02. 03. 2020 г. на ВАС по адм. д. № 2424/2020 г.; Определение № 4258/05. 05. 2022 г. на ВАС по адм. д. № 3895/2022 г.; Определение № 4613/16. 05. 2022 г. на ВАС по адм. д. № 3817/2022 г.; Определение № 10289/30. 10. 2023 г. на ВАС по адм. д. № 10140/2023 г.; Определение № 7982/19. 07. 2023 г. на ВАС по адм. д. № 6840/2023 г и др.).
Предвид това, за да бъде уважено искането за спиране, не е достатъчно само твърдението за наличие на вреди и интереси, които биха били увредени, а е необходимо представянето на

доказателства за вида им, както и за това, че вредите са настъпили или съществува вероятна възможност да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен. Доказателствената тежест по оборването на законовата презумпция за наличие на значим обществен интерес от предварителното изпълнение на заповедта е възложена на оспорващото лице. Жалбоподателят не посочва в жалбата си какви значителни и непоправими вреди би претърпял от допуснатото предварително изпълнение на акта, нито е ангажирал относими доказателства към искането си по чл. 166, ал. 2 от АПК.

Вредата по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК винаги се свързва с вероятността от накърняване на защитени от закона интерес или право, противопоставими на обществения интерес, каквито в случая не са установени.

По посочените съображения искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта следва да бъде отхвърлено.

Поради изложеното и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 от АПК, Административен съд – София град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. И. Г. за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GPAM-2959108/06. 08. 2026 г., издадена от мл. автоконтрольор към ОПП при СДВР.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: